

मन की बात

खंड 5

MANN KI BAAT

VOL.5

Authors

Sarda Mohan and Tanushree Banerji

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

MARATHI

ISBN – 978-81-19596-31-7

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, August 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, August 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**,
a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops.
Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

प्रिय मुलांनो,

आपल्या देशाचे आणि या ग्रहाचे भवितव्य आपल्या तरुणांच्या हातात आहे. आपण जगातील सर्वात सुखी आणि समृद्ध राष्ट्राच्या स्थानावर पोहोचतो की नाही, हे तुमच्यावर अवलंबून आहे.

आम्ही सर्वतोपरी प्रयत्न केले आहेत, आमच्या आधीच्या पिढ्यांनी देखील सर्वतोपरी प्रयत्न केले आहेत. आमच्याकडूनही चुका झाल्या आहेत. आपण आमच्या प्रयत्नांमधून आणि चुकांमधून शिकून भारतासाठी योग्य मार्ग तयार केला पाहिजे. म्हणूनच आयुष्य सुधारण्यासाठी, संस्कृती जपण्यासाठी, हरवलेल्या गोष्टींचे पुनरुज्जीवन करण्यासाठी आणि आशा निर्माण करण्यासाठी खूप काही केलेल्या आपल्या तरुणांना दाखवायला मला आवडते.

आमच्या मन की बात कॉमिकच्या पाचव्या आवृत्तीत आपण सागर मुळे यांच्याबद्दल वाचणार आहोत ज्यांनी 'कावि' या जवळजवळ नामशेष झालेल्या कोकणी कलाप्रकाराला जिवंत केले आहे.

पूर्णा मालवथ यांच्या संघर्षाबद्दल आणि विजयाबद्दल आपल्याला कळेल कारण ती वयाच्या 13 व्या वर्षी माउंट एव्हरेस्ट शिखर सर करणारी जगातील सर्वात तरुण मुलगी बनली आहे.

वयाच्या सहाव्या वर्षापासून आजोबांचे अनुकरण करून त्यांच्याकडून औषधी वनस्पती आणि उपचारांविषयी सर्व काही शिकलेले पटायत साहू तुम्हाला माहिती होतील.

जिज्ञासू व्हा, शिकण्याची तयारी ठेवा आणि आव्हानांना सामोरे जाण्यास घाबरू नका.

अनुक्रमणिका

1	सागर नाईक मुळे	3
2	पटायत साहू	6
3	चंद्र किशोर पाटील	9
4	जतीन ललित सिंह	11
5	रोहन काळे	14
6	श्याम सिंह आणि कुंवर सिंह	17
7	गौतम दास	20
8	अरुण कृष्णमूर्ती	22
9	पूर्ण मालवथ	25
10	बिक्रमजीत चकमा	28
11	मनोज बेंजवाल	30

सागर नाईक मुळे

आर्ट क्लास होता आणि सगळे त्यात मग्न होते -

कावि कोकण* भागातील आहे.

कावि जवळजवळ विसरली गेली असली तरी ती पुनरुज्जीवित करण्यासाठी काम करणारी एक व्यक्ती होती...

*गोवा, कर्नाटक आणि महाराष्ट्राच्या पश्चिम किनारपट्टीवरील क्षेत्र

हैद्राबादच्या एका महाविद्यालयात
ललित कला शिकत असताना -

आपल्या देशातील
अनेक प्राचीन
कलाप्रकार वेगाने लुप्त होत
आहेत. कावि त्यापैकीच
एक आहे.

पदव्युत्तर शिक्षण नंतर सागर यांनी
काविवर संशोधन सुरू केले.

अशी आकर्षक
डिझाईन्स! ते
भिंतीपुरते मर्यादित
राहिले तर ते लोकांपर्यंत
कसे पोहोचेल?

जास्तीत जास्त लोकांना कावि पाहण्यासाठी कागदावर किंवा
कॅनव्हासवर पुनरुज्जीवित करण्याची गरज आहे, हे त्याच्या लक्षात आले.

2020 मध्ये, नवरात्रीपूर्वी -

कोविड-19
लॉकडाऊनच्या दरम्यान हा
सण आला आहे. कदाचित मी
माझ्या कलेमार्फत लोकांपर्यंत
आनंद पसरवू शकेन.

सागरने कागदावर कावि कला रेखाटण्यास सुरुवात केली.
त्याचा विषय होता गोव्याचा कुलदेवी*.

ते रंगवण्यासाठी
मातीचा वापर करून मी
निसर्गाचा आणि देवतांचा
सन्मान करत आहे.

जेव्हा त्याने आपली कला सोशल मीडियावर पोस्ट
केली, तेव्हा त्याचे खूप कौतुक झाले.

त्यानंतर सागरने आणखी अनेक कावि चित्रे काढली आहेत.

2023 मध्ये भारत जी-20 शिखर परिषदेचा यजमान देश बनला. त्याचा सन्मान म्हणून सागरने गोव्यातील मिरामार बीचवर कलेचे सुंदर प्रदर्शन घडवले.

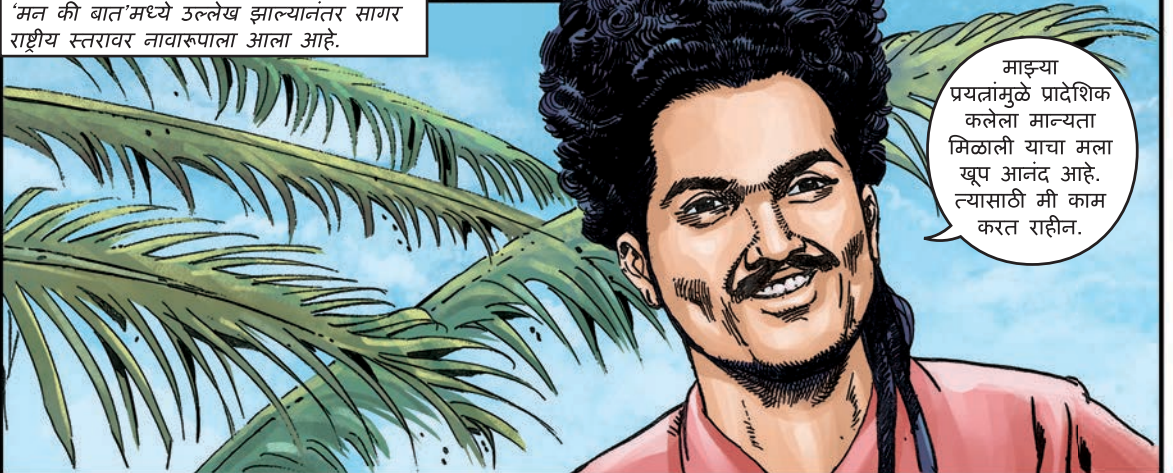
‘जीवनाचे फूल’ नावाचा हा कावि पॅटर्न होता.

माझं काम एका प्राचीन कलेवर आधारलेलं आहे, पण त्यात प्रयोग करायला मला आवडतं. माझे ध्येय केवळ काविचे पुनरुज्जीवन करणे नाही तर आधुनिक पद्धतीने तिचा प्रचार करणे आहे.

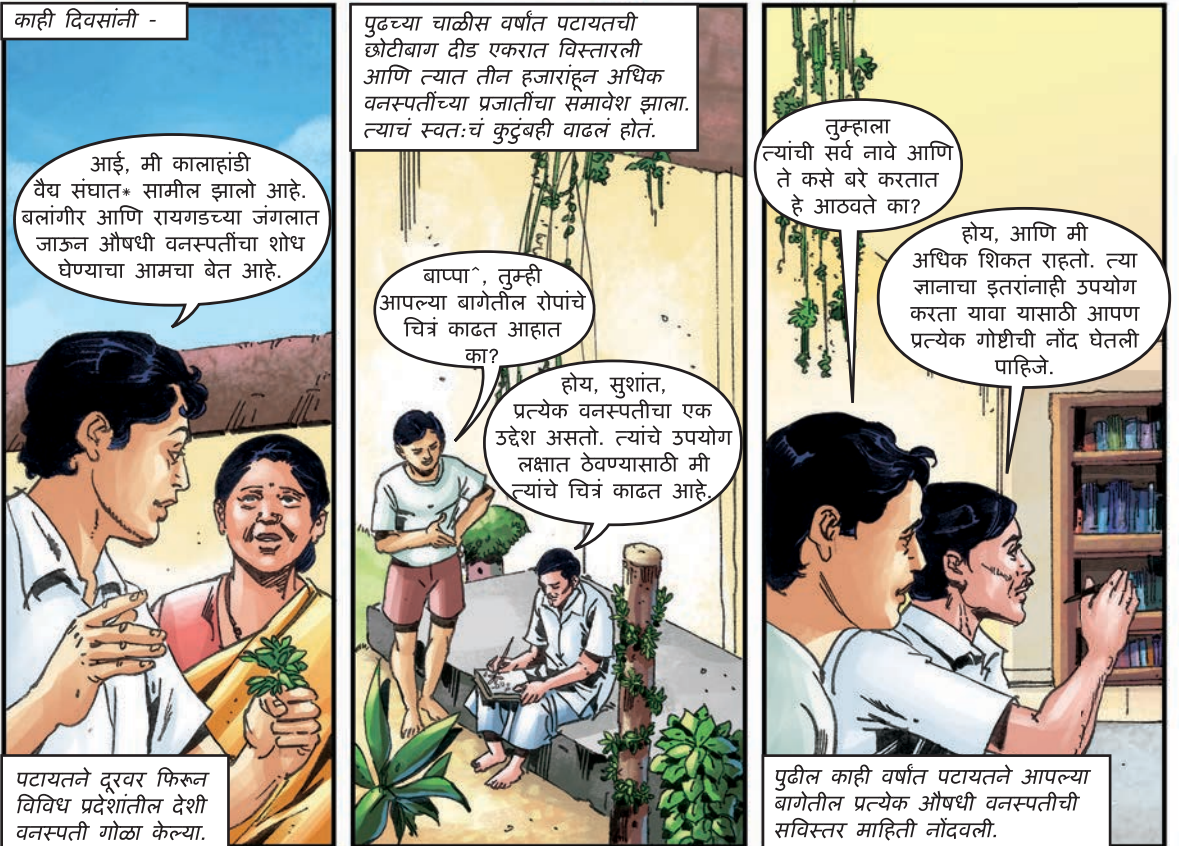
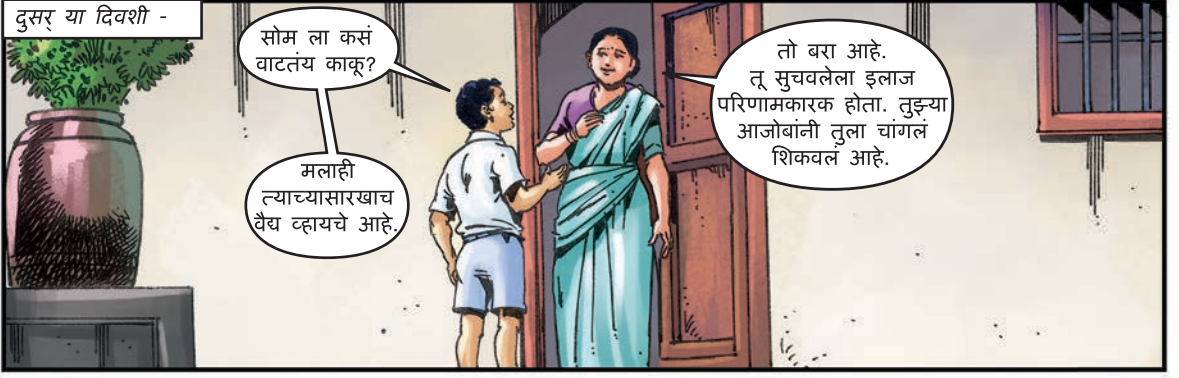
हा पॅटर्न संपवायला त्याला ४८ तास लागले.

‘मन की बात’मध्ये उल्लेख झाल्यानंतर सागर राष्ट्रीय स्तरावर नावारूपाला आला आहे.

पटायत साहू

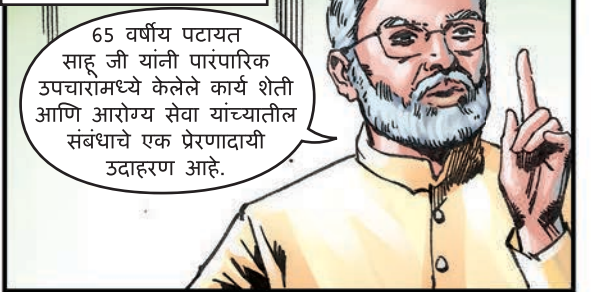
पटायत दिवसा शेतकरी आणि रात्री वैद्य म्हणून काम करत राहिले. एके दिवशी संध्याकाळी -

आठवडाभरानंतर -

2021 मध्ये पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी मन की बात या रेडिओ कार्यक्रमात पटायत साहू यांचे कौतुक केले होते.

*उपचार करणारी औषधी वनस्पती
*वाळलेल्या आल्यासह हर्बल पावडर

चंद्र किशोर पाटील

सुट्टी होती आणि मुलं कागदी विमानांशी खेळण्यात मग्न होती.

२०१५ च्या संक्रांतीचा दिवस होता. चंद्र किशोर पाटील नंदिनी नदीच्या पूलावरून रपेट मारीत होते-

एके दिवशी चंद्र किशोर पुलावर उभे राहून पादचार्यांशी बोलत असताना त्यांना लोक नदीत कचरा टाकताना दिसले. एके दिवशी संध्याकाळी -

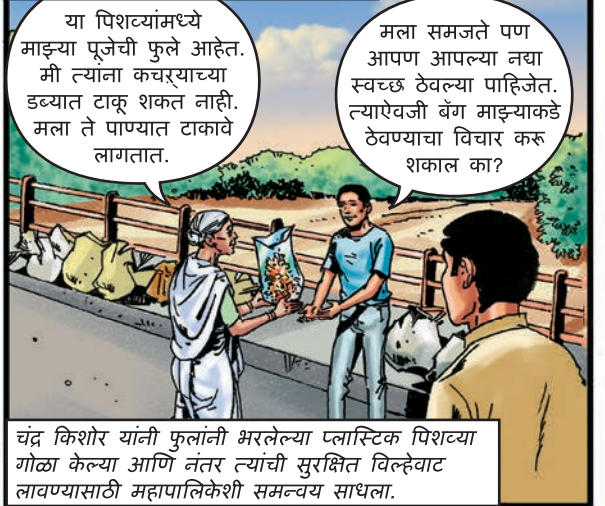
या घटनेने चंद्र किशोर यांना मोठा धक्का बसला. शिट्टी वाजवत तो दुसऱ्या दिवशी पहाटे पुलाकडे चालत गेला -

वर्षभरानंतर -

दुसऱ्या च्या काळात चंद्र किशोर यांना नव्या आव्हानांचा सामना करावा लागला.

मार्च 2022 मध्ये, जेव्हा पंतप्रधान मोदींनी त्यांच्या रेडिओ कार्यक्रमात त्यांच्या प्रयत्नांचे कौतुक केले -

जतीन ललित सिंह

वर्गात प्रचंड उत्साह होता.

मी आणि लक्ष्मी पुढच्या महिन्यात आंतरशालेय स्पर्धेत जनरल नॉलेज प्रश्नमंजुशेत भाग घेणार आहोत

मस्तका। आपले ज्ञान वाढविण्यासाठी तुम्ही दोघे ग्रंथालयातील बरीच पुस्तके वाचण्यात वेळ घालवाल याची खात्री करा.

होय, आपल्या लायब्ररीत वेगवेगळ्या विषयांवर भरपूर पुस्तकं आहेत.

दुर्दैवाने आपल्या देशात काही ठिकाणी एवढी पुस्तके उपलब्ध नाहीत. आजची आमची कहाणी जतिन ललित सिंग नावाच्या एका व्यक्तीची आहे ज्याने उत्तर प्रदेशात कम्युनिटी लायब्ररी सुरू केली.

मार्च 2020 मध्ये कोविड-19 मुळे भारतात लॉकडाऊन करण्यात आला होता. जतिन ललित सिंग देखील हरदोई* येथील आपल्या गावी गेला 24 वर्षीय जतिन दिल्लीत वकील होता.

आठवडाभरानंतर जतिनला त्याच्या मित्रांकडून काही पुस्तकं मिळाली.

त्याला जवळच असलेल्या देवळाच्या आवारात रिकामी जागा दिसली आणि तो जवळ आला आणि अधिकार्यांना भेटला

भैर्या, माझ्या अभियांत्रिकी प्रवेश परीक्षेसाठी मला आवश्यक असलेली पुस्तके मिळविण्यात तुम्ही मला मदत कराल का? सार्वजनिक ग्रंथालय आणि पुस्तकांची दुकाने बंद आहेत.

मी काय करू शकतो ते बघू दे.

धन्यवाद, भैर्या. हे मी माझ्या मित्रांसोबतही शेअर करेन.

या महामारीच्या काळात पुस्तकांना झगडणारे अनेक तरुण असतील.

मी या जागेचा वापर कम्युनिटी सेंटर बांधण्यासाठी करू शकतो का? यात ग्रंथालय आणि अभ्यासिका असेल.

हा चांगला विचार आहे. आम्ही तुम्हाला पाठिंबा देऊ.

जतिनने यावर कायमस्वरूपी तोडगा काढण्याचे ठरविले.

हे केंद्र सुरु असतानाच जतीन आणि त्यांच्या मित्रांनी पुस्तक संकलन मोहीम सुरु केली. काही आठवड्यांनंतर -

आता आमच्याकडे हिंदी आणि इंग्रजी साहित्यावरील १०० हून अधिक पुस्तके, तसेच स्पर्धा परीक्षांची पुस्तके आहेत.

उत्तम काम, सर्वजण! आपण असाच प्रसार करत राह्या.

नोव्हेंबर २०२० मध्ये -

बांसा कम्युनिटी लायब्ररी अँड रिसोर्स सेंटरमध्ये आपले स्वागत आहे. ग्रंथालयाचा वापर करण्यासाठी कोणतेही शुल्क नाही आणि पुस्तके उशिरा परत केल्यास दंडही नाही.

हे उत्तम आहे!

स्वयंसेवकांची एक टीम लोकांना वाचनालयाला भेट देण्यासाठी प्रोत्साहित करत फिरली.

लहान मुले आणि तरुणांबरोबरच महिलाही वाचनालयाला भेट देऊ लागल्या.

शालेय जीवनापासून मी एकही पुस्तक वाचलेले नाही. इथे बरीच पुस्तके आहेत.

एकत्र वाचण्यासाठी आपण इथे एकदा तरी भेटू शकतो.

मार्च २०२१ मध्ये जेव्हा महामारीची दुसरी लाट आली तेव्हा जतिनने 'रुरल कोविड रिलीफ वर्क' नावाची मोहीम सुरु केली.

आम्ही आज आपले तापमान आणि ऑक्सिजन पातळी तपासण्यासाठी येथे आलो आहोत. आपण कसे आहात?

माझ्या नवरयाची नोकरी गेली. किराणा माल किंवा औषधे खरेदी करणे आम्हाला खूप कठीण जात आहे.

तू एकटी नाहीस, हा अख्खा समाज तुझ्यासाठी आहे. आम्ही आपल्याला रेशन किट देऊ आणि आपल्या आरोग्याचा खर्च देखील हाताळण्यास मदत करू.

मी तुमची आभारी आहे!

जतिन आणि त्यांच्या टीमने निधी गोळा केला आणि बांसा आणि आजूबाजूच्या गावातील ११,००० हून अधिक लोकांना मदत केली. त्यांनी गावकर्यांना कोविड लस घेण्यास मदत केली.

अनेक महिन्यांनंतर जेव्हा परिस्थिती पूर्वपदावर आली -

महामारीच्या काळात केलेल्या सर्व प्रयत्नांबद्दल धन्यवाद. आता आपण बन्साच्या पलीकडे वाचनाची आवड पसरवण्याचे मार्ग शोधले पाहिजेत.

मुलांमध्ये वाचनाची आवड निर्माण व्हावी यासाठी शाळांमध्ये वाचन कार्यशाळा आयोजित करूया.

जतीन आणि त्यांच्या टीमने हरदोई जिल्ह्यात फिरून स्थानिक शाळांमध्ये कार्यशाळा घेतल्या.

जतीन भैया, तुम्ही आम्हाला वाचलेली पुस्तके अप्रतिम आहेत. आपण ग्रंथालयासाठी अधिक पुस्तके मिळवू शकतो का?

आपण बुक क्लब सुरू करू शकतो का, जेणेकरून आपण दर आठवड्याला भेटून आपल्या आवडत्या पुस्तकांबद्दल बोल् शकू?

संपूर्णपणे! आम्ही तुमची मदत करू.

2022 पर्यंत जतीन आणि त्यांच्या टीमने 36 गावांतील लोकांना वाचन साहित्य उपलब्ध करून दिले. कम्युनिटी लायब्ररीमध्ये सध्या तीन हजारांहून अधिक पुस्तके आहेत.

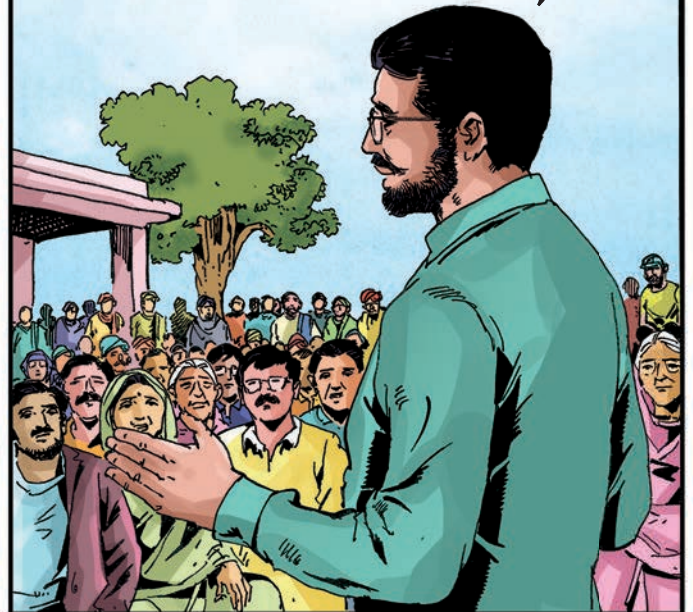
पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी मन की बात या कार्यक्रमात जतीन यांच्या प्रयत्नांचे कौतुक केले.

शिक्षण क्षेत्रात प्रज्वलित केलेला छोटासा दिवाही संपूर्ण समाजाला उजळून टाकू शकतो. बांसा गावचे जतिन ललित सिंग शिक्षणाची ज्योत पेटवण्यात गुंतले आहेत.

कौतुकाने विनम्र झालेल्या जतिनला समाजाच्या कल्याणासाठी आपले प्रयत्न दुप्पट करायचे आहेत.

बांसा ला एक आदर्श गाव बनवण्याची माझी दृष्टी आहे, जिथे आम्ही सार्वजनिक आरोग्य आणि स्वच्छतेला देखील प्राधान्य देतो.

रोहन काळे

नायर सर आणि विद्यार्थी महारौली पुरातत्त्व उद्यानात शाळेच्या सहलीला गेले होते.

आम्ही तासभर चालत समाध्या आणि भग्नावशेष पाहत होतो. मी थकलो आहे।

अहो, हे काय आहे?

ही आहे राजांची बावली, दौलत खान यांनी बांधलेली एक प्रसिद्ध बावडी*. रोहन काळे यांनी महाराष्ट्रातील शेकडो बावड्यांचा जीर्णोद्धार कसा केला हे ऐकत आपण इथेच विश्रांती घेऊया.

२०१७ ची गोष्ट आहे आणि मुंबईचे मनुष्यबळ व्यावसायिक रोहन काळे गुजरातच्या अधिकृत दौर्यावर गेले होते.

माफ करा, आठवड्याच्या शेवटी पाहण्यासाठी काही ऐतिहासिक ठिकाणांची शिफारस करू शकता का?

येथे बरीच वारसा स्थळे आहेत - किल्ले आणि बावड्या जे स्थापत्य चमत्कार आहेत.

रोहनचा पहिला मुक्काम होता राणीची वाव ही प्राचीन बावडी.

वास्तुकला इतकी गुंतागुंतीची आहे. सर, किती जुने आहे हे तुम्हाला माहित आहे का?

ते अकराव्या शतकात बांधले गेले. उन्हाळ्यासाठी पाणी साठवण्यासाठी बावड्या बांधण्यात आल्या. गुजरातमध्ये ५०० हून अधिक बावड्या आहेत.

रोहनने आणखी बावड्यांना भेट दिली आणि लवकरच महाराष्ट्रातील बावड्यांचा विचार करू लागला.

या विचाराचे रूपांतर एका कल्पनेत झाले आणि शेवटी २०२० मध्ये -

पाठीवर काही सामान घेऊन रोहन आपल्या मोटारसायकलवरून एका जिल्ह्यातून दुसऱ्या जिल्ह्यात जात होता, बावड्यांना भेट देत होता...

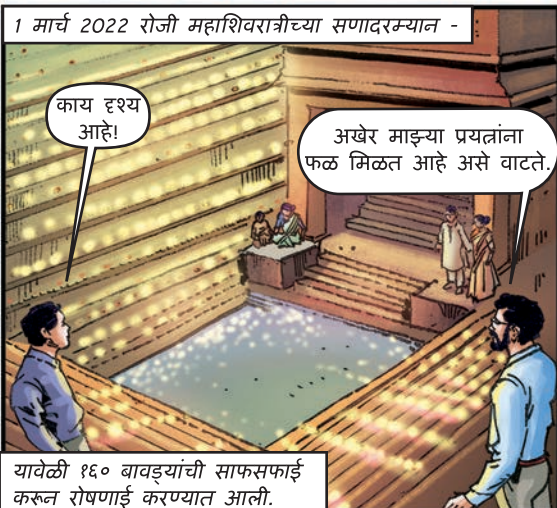
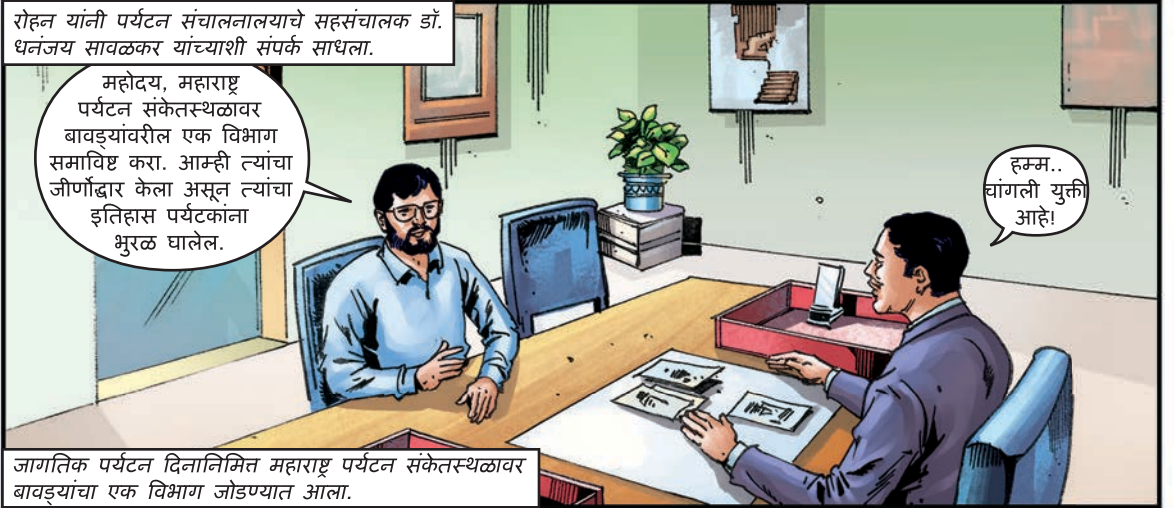
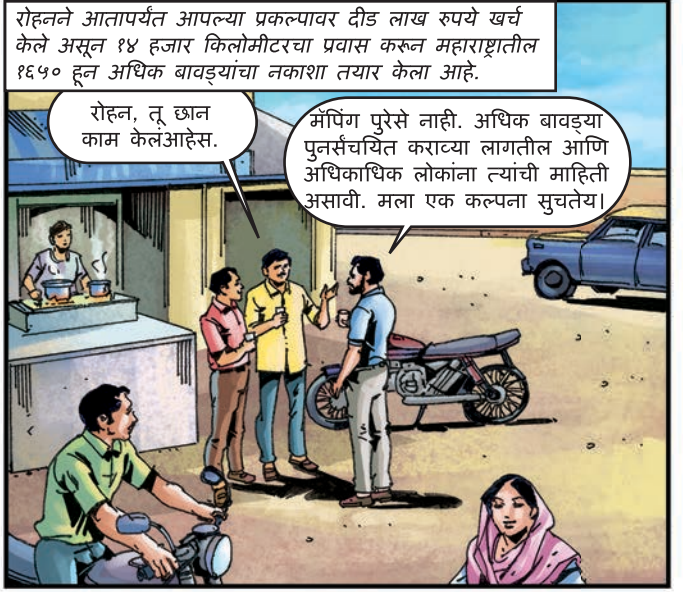

पुढील काही महिन्यांत त्यांनी महाराष्ट्रातील ४०० हून अधिक बावड्यांना भेटी दिल्या.

रोहनने महाराष्ट्र बावडी अभियान सुरू केले आणि काही स्वयंसेवकांसोबत काम सुरू केले.

श्याम सिंह आणि कुंवर सिंह

विद्या, तुला
आज शाळेत यायला
उशीर का झाला?

आमच्याकडे पाणी नाही आहे. पाण्याची
पाईपलाईन फुटली आणि आता पाण्यासाठी सकाळी
टॅकरवरून पाण्यासाठी थावपळ करावी लागली.

आशा आहे की ही समस्या लवकरच सुटेल.
पण जर तुमच्या घरात पिण्याचे पाणीच मिळाले
नाही तर काय होईल याची तुम्ही कल्पना करू
शकता का? उत्तर प्रदेशातील दोन भावांना एकदा
अशाच परिस्थितीला सामोरे जावे लागले होते.

31 जुलै 2018 रोजी जेव्हा माजी सैनिक श्याम सिंह कचोरा*
येथील आपल्या घरी परतले तेव्हा एक दमट दुपार होती.

मला सैनिकी
दिवसाची आठवण
येणार आहे, पण
शेवटी घरी आल्यावर
बरं वाटतंय!

ते नुकतेच भारतीय लष्करातून निवृत्त झाले होते.

घरी जाताना -

वर्षाचे ३६५
दिवस हे पाणी घरी
घेऊन जाताना माझी
पाठ खूप दुखते.

वेदनेमुळे मला मान
हलवता येत नाही. आमच्या
घरात पाणी मिळावे अशी
माझी इच्छा आहे.

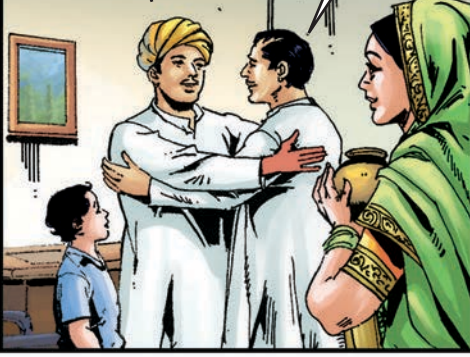
श्यामसिंगच्या कानावर गोष्ट
पडल्याशिवाय राहिली नाही.

इतकी वर्षे
उलटून गेली तरी
पाणीटंचाईची समस्या
आहे तशीच आहे.
त्यासाठी मला काहीतरी
करायला हवं.

श्यामसिंग घरी पोहोचले तेव्हा त्यांच्या कुटुंबीयांनी त्यांचे जंगी स्वागत केले.

श्याम, तुला घरी आणून खूप छान वाटलं.

मलाही आनंद झाला, भेट्या*. पण!!!!

काय झालं श्याम?

गावात अजूनही शुद्ध पाणी उपलब्ध नाही. आपल्या लाडक्या आईचे स्वप्न पूर्ण करण्याची वेळ आली आहे, असे मला वाटते.

देवी या त्यांच्या आई २००० मध्ये कचोराच्या प्रधान होत्या. गावातील प्रत्येक घरात पिण्याचे पाणी पोहोचावे, हे तिचे स्वप्न होते.

हो, माझ्याही मनात आहे पण... त्यासाठी खूप खर्च येणार आहे.

जर आपल्या कुटुंबाची सहमती असेल तर मी माझ्या निवृत्तीचे पैसे या कामासाठी वापरू इच्छितो.

अशा वेळी मी माझ्या बचतीलाही हातभार लावणार आहे.

कुटुंबीयांनी पूर्ण पाठिंबा दिला.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी भावांनी बैठक बोलावून कचोरायेथील सर्व रहिवाशांना योजना समजावून सांगितली.

त्यामुळे थोडक्यात पाईपलाईन आणि पायाभूत सुविधा उभारण्यासाठी सुमारे एक वर्ष किंवा त्याहून अधिक कालावधी लागणार आहे.

आम्ही आभारी आहोत आणि आपल्या प्रयत्नांना मनापासून आणि सर्वतोपरी पाठिंबा देऊ!

त्यांच्यात भावांचे ३२ लाख रुपये जमा झाले होते. त्यांनी संशोधन आणि नियोजन सुरू केले.

जवळच जमीन आणि पिण्याच्या पाण्याचा खोत शोधायला हवा.

लांबीची पाईपलाईन, खंडजस*** बांधून इनेजची व्यवस्था करावी लागेल आणि बोअर^^ पाणी मिळण्याची व्यवस्था करावी लागेल.

पण या सगळ्याआधी आणखी एक आव्हानात्मक काम होतं - ते म्हणजे गावकऱ्यांची समजूत काढणं.

पाच किलोमीटर अंतरावर बस्ताई*चा कालवा टाका. गोड पाण्याचा स्रोत म्हणून भावांनी याची निवड केली...

... आजूबाजूची जमीन पाच लाख रुपयांना विकत घेतली...

... आणि ऑगस्ट २०१८ मध्ये पाच किलोमीटर लांबीची पाइपलाइन बांधण्यास सुरुवात केली.

पाइपलाइनसाठी भाऊंना २७ लाख रुपये खर्च आला.

अखेर २०२० पर्यंत ही पाइपलाइन बांधण्यात आली.

पाणी आले! हुर्रा!!

दिलासादायक! कुंवर सिंग आणि श्याम सिंह यांना देव आशीर्वाद देवो!

गावातील १२०० हून अधिक घरांना शुद्ध पाणी मिळाले. लवकरच कुंवर सिंह यांची प्रधान पदी निवड झाली.

भाऊंच्या निस्वार्थी योगदानाच्या कथेने कचोराला नकाशावर नावारूपाला आणले. एके दिवशी सकाळी भाऊंचा एक महत्वाचा फोन आला.

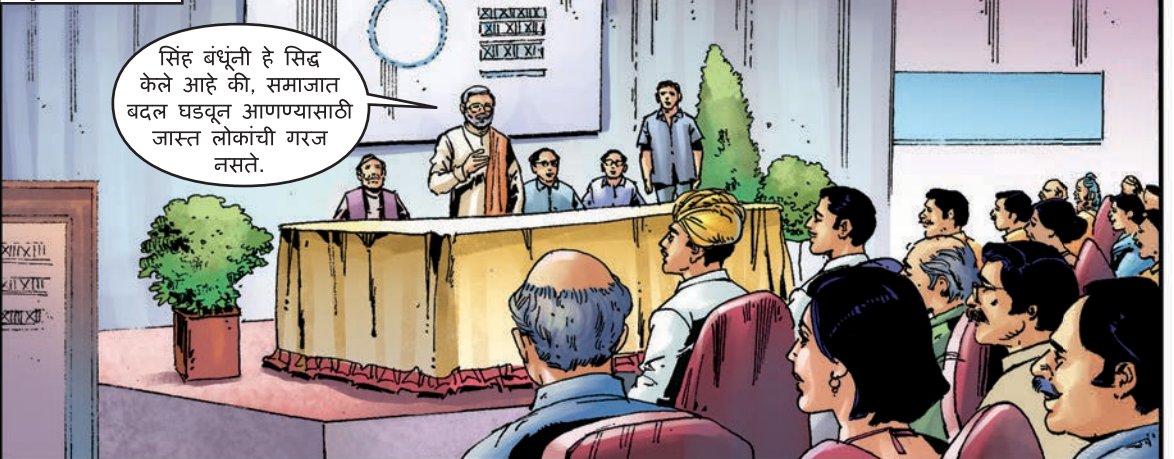
श्याम सिंह जी आणि कुंवर सिंह जी, हे नरेंद्र मोदी बोलत आहेत. कचोराला दिलेल्या तुमच्या अनुकरणीय योगदानाचा आम्हाला अभिमान आहे.

धन्यवाद साहेब!

हे एक आश्चर्य आणि निखळ सन्मान आहे!

थोडक्यात बोलणं झालं पण दोन्ही भाऊ खूश झाले.

या दोघांनाही एका विशेष कार्यक्रमासाठी दिल्लीत आमंत्रित करण्यात आले होते आणि पंतप्रधान मोदीयांनी थेट प्रक्षेपणात त्यांची कबुली दिली होती.

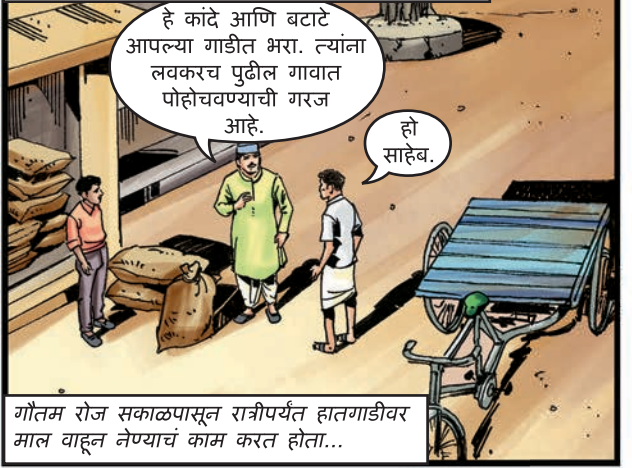

सिंह बंधूंनी हे सिद्ध केले आहे की, समाजात बदल घडवून आणण्यासाठी जास्त लोकांची गरज नसते.

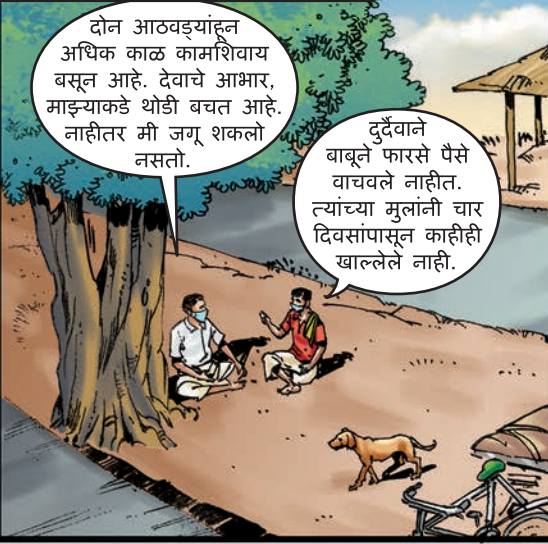
गौतम दास

गौतम दास हा एक गरीब माणूस होता जो आगरतळा* च्या बाहेरील साधुतिल्ला भागात राहत होता.

त्यानंतर काही आठवड्यांनी संपूर्ण देशात लॉकडाऊन ची घोषणा करण्यात आली.

दोन आठवड्यांहून अधिक काळ कामशिवाय बसून आहे. देवाचे आभार, माझ्याकडे थोडी बचत आहे. नाहीतर मी जगू शकलो नसतो.

दुर्दैवाने बाबूने फारसे पैसे वाचवले नाहीत. त्यांच्या मुलांनी चार दिवसांपासून काहीही खाल्लेले नाही.

गौतम रात्रभर झोपू शकला नाही. पहाट होताच -

मी माझ्या बचतीतून तांदूळ आणि डाळ विकत घेईन आणि बाबूकडे घेऊन जाणार आहे.

तवकर-

इकडे, बाबू. हे घे आणि मी पुढच्या आठवड्यात आणखी रेशन घेऊन येईन.

मी तुमचे आभार कसे मानणार!

गौतम आनंदाने घरी परतला पण इतर कुटुंबांबद्दल विचार करू लागला ज्यांना जेवण परवडत नव्हते.

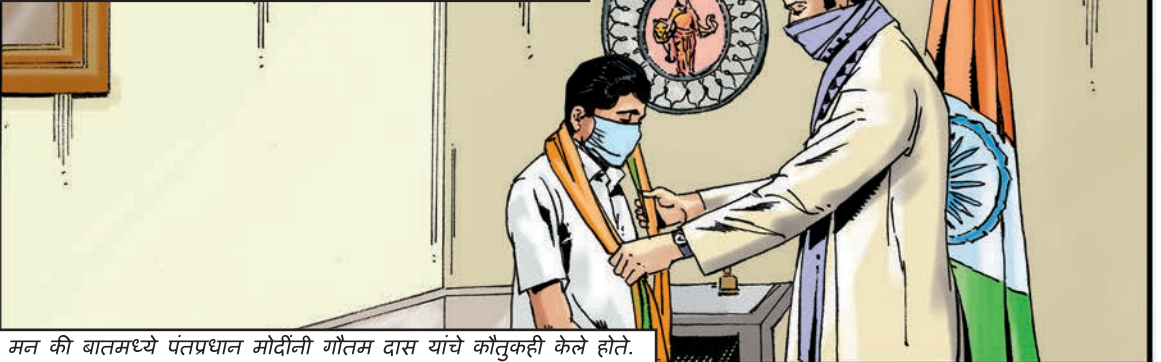
त्याने तवकरच अधिक तांदूळ आणि डाळ खरेदी केली आणि ज्यांना खायला पुरेसे नाही अशा सर्वांना वाटण्यासाठी पाकिटे तयार केली.

शेजारच्या परिसरातील सर्व कुटुंबांसाठीही हे पुरेसे असावे.

गौतम यांनी आपल्या बचतीतून 8,000 रुपये खर्च करून महामारीच्या काळात 160 हून अधिक कुटुंबांना अन्न पुरवले.

त्यांच्या निःस्वार्थी प्रयत्नांबद्दल तत्कालीन मुख्यमंत्री बिप्लबकुमार देव यांच्या हस्ते गौतम यांचा सत्कार करण्यात आला आणि त्यांनीही त्यांना मदत आणि पाठिंबा देण्याचे आश्वासन दिले.

मन की बातमध्ये पंतप्रधान मोदींनी गौतम दास यांचे कौतुकही केले होते.

अरुण कृष्णमूर्ती

पदवीचे शिक्षण पूर्ण केल्यानंतर अरुण कृष्णमूर्ती हैदराबादमध्ये कामाला लागले.

अरुण यांचे स्वास्थ्य दुसऱ्याकडेच होते - ज्यामुळे त्यांनी एन्व्हायर्नमेंटल फाउंडेशन ऑफ इंडिया (ई.एफ.आय.) सुरू केले.

ई.एफ.आय.चा एक भाग म्हणून अरुण आणि त्यांच्या स्वयंसेवकांची टीम कचरा व्यवस्थापनासारख्या अनेक पदांवर पर्यावरणासाठी काम करते...

... जनावरांची सुटका व पुनर्वसन...

... गावे पर्यावरणपूरक आणि शाश्वत होण्यास मदत...

... आणि जलस्रोतांची स्वच्छता आणि संरक्षण करणे.

अरुणच्या संस्थेने १५ हून अधिक राज्यांमध्ये काम केले आहे आणि प्रत्येक भारतीय राज्यात कार्यान्वित करण्याचे उद्दिष्ट आहे.

ई.एफ.आय सायक्लेक्स आणि लेक सावरी सारख्या प्रकल्पांद्वारे जनजागृती करण्याचे काम करते.

सायक्लेक्सचा एक भाग म्हणून, आम्ही आपल्याला आपल्या जवळच्या तलावांमध्ये सायकलने जाण्यास आणि सहल घेण्यास प्रोत्साहित करतो.

तेथे, आमचे स्थानिक मार्गदर्शक आपल्याला पर्यावरणीय सहलीवर घेऊन जातील.

अरुण यांनी जलस्रोत आणि त्यांच्या संवर्धनाची गरज यावर अनेक माहितीपट्टी बनवले आहेत.

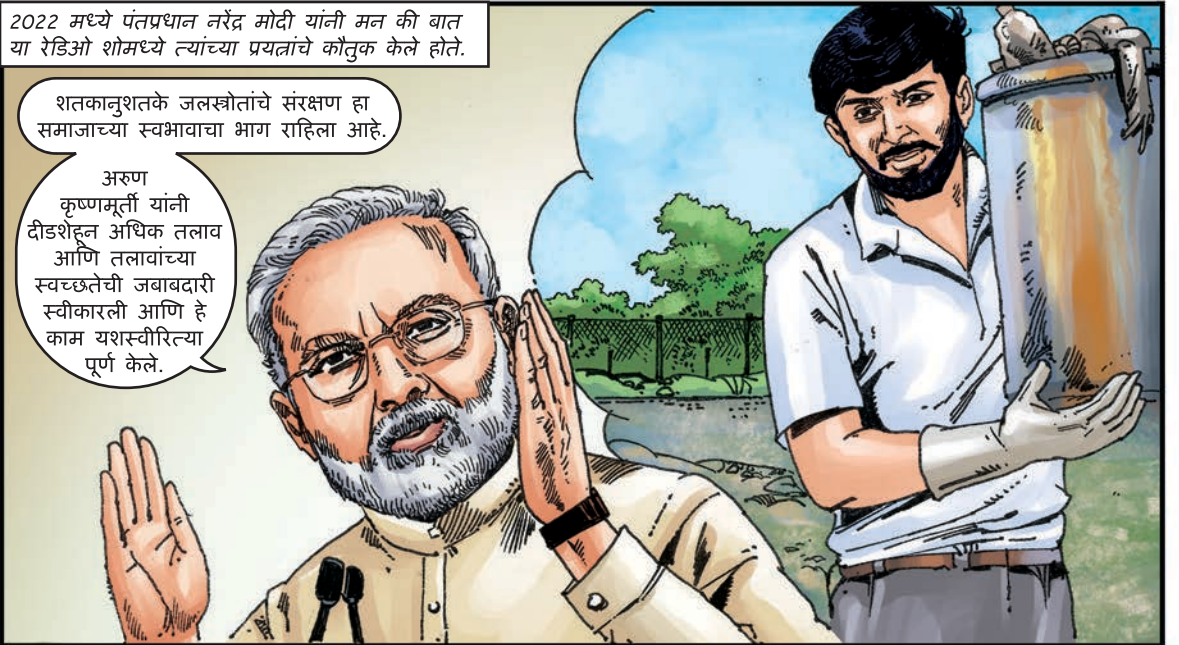

२०१२ मध्ये अरुण चेन्नईतील किलकटलाई तलावाच्या जीर्णोद्धारसाठी 'रोलेक्स अवॉर्ड फॉर एंटरप्राइझ' मिळवणारे सर्वात तरुण प्राप्तकर्ते ठरले. टाइम मॅगझिनने त्यांना २०२२ मध्ये 'नेक्स्ट जनरेशन लीडर' म्हणून घोषित केले.

२०२२ मध्ये पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी मन की बात या रेडिओ शोमध्ये त्यांच्या प्रयत्नांचे कौतुक केले होते.

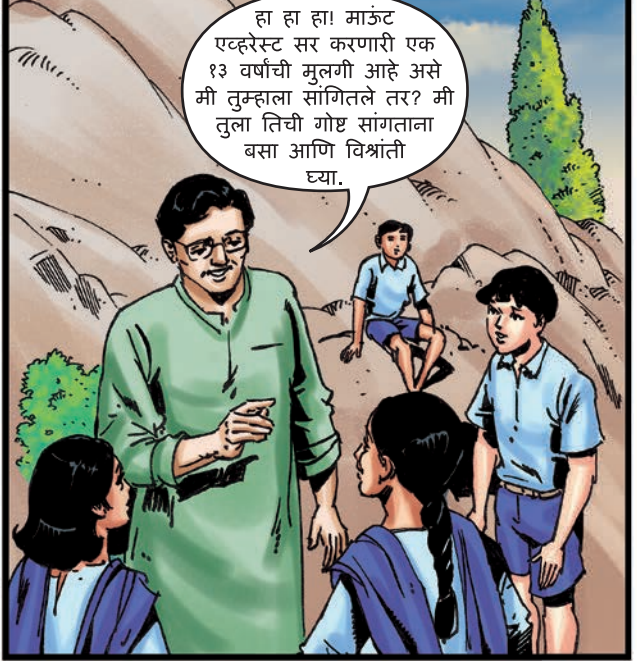
शतकानुशतके जलस्रोतांचे संरक्षण हा समाजाच्या स्वभावाचा भाग राहिला आहे.

अरुण कृष्णमूर्ती यांनी दीडशेहून अधिक तलाव आणि तलावांच्या स्वच्छतेची जबाबदारी स्वीकारली आणि हे काम यशस्वीरित्या पूर्ण केले.

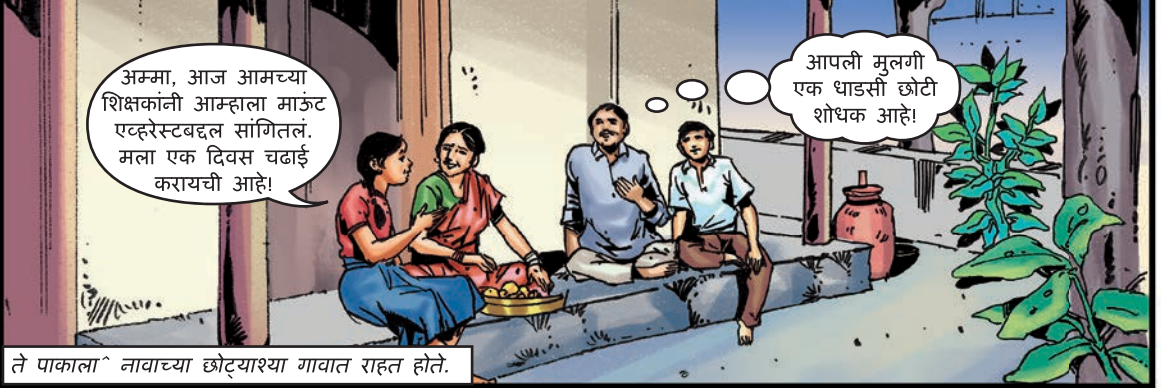

पूर्ण मालवथ

नायर सर आणि विद्यार्थी नेचर ट्रेकला गेले होते.

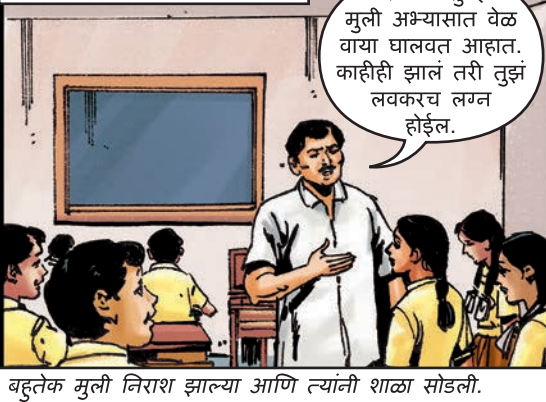

देवदास आणि लक्ष्मी मालवथ हे दोघेही विनम्र आदिवासी* शेतमजूर पूर्णा आणि तिचा भाऊ नरेश यांचे प्रेमळ आई-वडील होते.

ते पाकाला नावाच्या छोट्याश्या गावात राहत होते.

पूर्णा आपल्या गावातील सरकारी शाळेत शिकली, पण -

*आदिवासी
तेलंगणातील एक गाव

वयाच्या ११ व्या वर्षी पूर्णा यांना तडवई** येथील टीएसडब्ल्यूआरईआयएस** या मुलींच्या शाळेत प्रवेश देण्यात आला. शाळेत आपल्या विद्यार्थ्यांना खेळासाठी प्रोत्साहित केले.

**तेलंगणा सोशल वेल्फेअर रिसर्चिन्स एज्युकेशनल इन्स्टिट्यूशन सोसायटी
तेलंगणातील एक शहर

पूर्णा यांचे प्रशिक्षक शेखर बाबू बचिनेपल्ली हे कुशल गिर्यारोहक होते. २००७ मध्ये एव्हरेस्ट सर केले.

एके दिवशी निवृत्त आयपीएस* अधिकारी आणि टीएसडब्ल्यूआरईआयएसचे तत्कालीन सचिव डॉ. आर. एस. प्रवीण कुमार मिशन घेऊन शाळेत आले.

पूर्णाला माहित नव्हतं की तिचं आयुष्य कायमचं बदलणार आहे.

डॉ. कुमार यांनी भोंगीर येथील रॉक क्लायम्बिंग सहलीला भेट दिली -

प्रभावित होऊन डॉ. आर. एस. प्रवीण कुमार यांनी ताबडतोब दार्जिलिंग येथे उंच गिर्यारोहण शिकण्यासाठी पूर्णा यांची निवड केली....

... आणि नंतर लडाखमध्ये हिमगिर्यारोहण, जिथे ती -35 डिग्री सेल्सिअस पेक्षा कमी तापमानात टिकून राहण्यास शिकली.

आठ महिन्यांच्या सखोल प्रशिक्षणानंतर पूर्णा माऊंट एव्हरेस्ट सर करण्यासाठी सज्ज झाली.

29 मे 2014 रोजी, 13 वर्षीय पूर्णा माऊंट एव्हरेस्ट - 29,035 फूट उंचीवर सर करणारी जगातील सर्वात तरुण मुलगी बनली!

या परिषदेत त्यांनी अभिमानाने भारतीय तिरंगा, तेलंगणाचा झेंडा आणि शाळेचा झेंडा रोवला.

पूर्णा यांनी जगभरातील अनेक शिखरे सर केली.

२०१६ मध्ये माऊंट किलिंमंजारो...

२०१७ मध्ये माऊंट एल्ब्रुस...

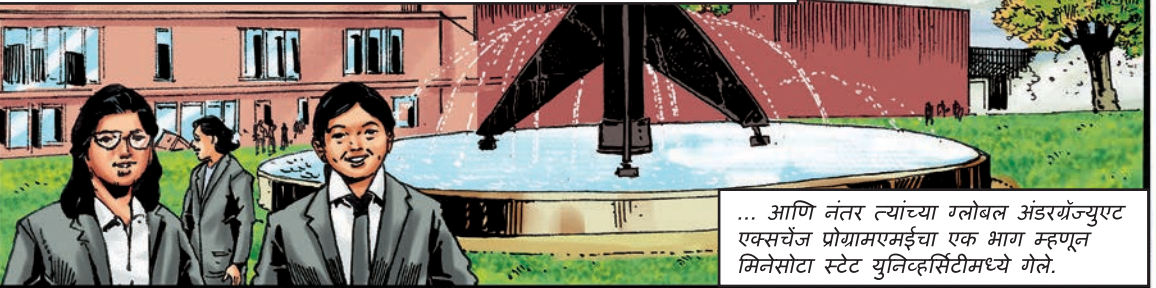
२०१९ मध्ये माऊंट कास्टॅन्झ पिरॅमिड...

२०१९ मध्ये माऊंट अकॉनकागुआ ...

माऊंट विन्सन मासिफ २०१९ मध्ये...

आणि शेवटी २०२२ मध्ये माऊंट डेनाली, अशा प्रकारे 'सेव्हन समिट्स चॅलेंज' पूर्ण केले.

पूर्णा यांनी समांतरपणे टीएसडब्ल्यूआरईआयएसमधून बॅचलर ऑफ आर्ट्सची पदवी घेतली...

... आणि नंतर त्यांच्या ग्लोबल अंडरग्रेज्युएट एक्सचेंज प्रोग्राममधूनचा एक भाग म्हणून मिनेसोटा स्टेट युनिव्हर्सिटीमध्ये गेले.

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी आणि इतर अनेकांनी पूर्णा यांचा सत्कार केला आहे. त्यांना २५ लाख रुपये, एक घर आणि ५ एकर भूखंडासह अन्य सन्मान ही मिळाले आहेत.

पूर्णा आपल्या जिद्दीने आणि मेहनतीने लाखो लोकांची प्रेरणा ठरली आहे.

स्त्रिया काहीही करू शकतात हे सिद्ध करण्यासाठी मी एव्हरेस्ट सर केले.

सगळ्यात मोठा बदल झाला तो पूर्णा ज्या सरकारी गावातील शाळांमध्ये शिकली. जिथे एकेकाळी रिकाम्या वर्गखोल्या होत्या, तिथे प्रवेशासाठी प्रतीक्षा यादी असते - सर्वात उंच डोंगर सर करण्याइतका विजय.

बिक्रमजीत चकमा

बागकामाचा वर्ग होता आणि सर्व विद्यार्थी उत्साहात होते.

सर्व पिकलेले
लाल टोमॅटो बघा!

मला विश्वासच
बसत नाही की
आम्ही स्वतः त्यांना
वाढवले.

एखाद्या वनस्पतीची
वाढ आणि फळे तयार
होताना पाहणे समाधानकारक
आहे, नाही का? बिक्रमजीत
चकमा हा अॅपल बेर* नावाचे
परदेशी फळ पिकवणारा
माणूस होता.

कमलापूर येथे राहणारे ३१ वर्षीय
बिक्रमजीत चकमा गाढ विचारत होते.

एवढी मेहनत
करूनही आमच्या शेतातून
यंदा फक्त १५ हजार रुपये
मिळाले. अधिक फायदेशीर
अशी पिके घेण्याची
गरज आहे.

बिक्रमजीत त्रिपुरा सरकारमध्ये काम करत होते आणि
त्यांच्या कुटुंबाच्या मालकीच्या शेतातही काम करत होते.

मौल्यवान पिकांच्या शोधामुळे ते अॅपल
बेर या फळाकडे वळले, जे प्रामुख्याने
बांगलादेशात लागवड केले जाते.

बांगलादेशातील
हवामान कमलापूरसारखेच
आहे. मला खात्री आहे की
आपण त्यांना येथेही
वाढवू शकतो.

13 मार्च 2020 रोजी बिक्रमजीत यांनी भाऊ आणि काका
चंचल कुमार चकमा यांच्या मदतीने ही रोपे लावली.

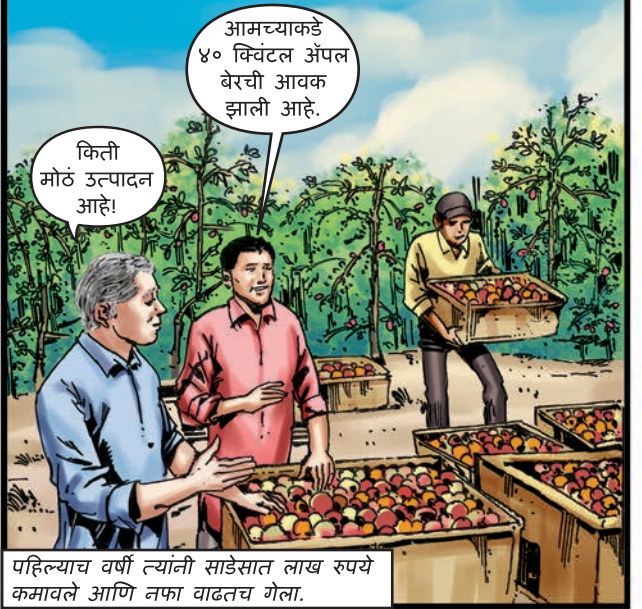
हक्का**, आपण
आपल्या शेती कौशल्याचा
वापर रोपे लागवडीसाठी केला
पाहिजे. अॅपल बेरची काळजी
कशी घ्यावी यावर मी
ऑनलाइन संशोधन
करत राहीन.

बिक्रमजीतने कर्जासाठी अर्ज केला आणि पश्चिम
बंगालमधून अॅपल बेरची १३०० रुपये विकत घेतली.

काही महिन्यांत -

... आणि जानेवारी २०२१ पर्यंत फळांची काढणी होऊ शकते.

बिक्रमजीत नियमितपणे फलोत्पादनावरील आपले ज्ञान सामायिक करतो*...

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी त्यांचे कौतुक केले असून माहिती आणि प्रसारण मंत्री अनुराग ठाकूर यांनी दिल्लीत त्यांचा सत्कार केला आहे.

बिक्रमजीत एका साध्या तत्वाने जगतो -

मनोज बेंजवाल

श्रेयस आपल्या आजीसोबत बाजारात आणि मंदिरात गेला होता.

तुम्ही इथे
पिशव्या घेऊन थांबा.
मी पाच मिनिटांत
परत येईन.

ठीक
आहे, आजी*.
काळजीपूर्वक
जा.

श्रेयस वाट बघत असतानाच एक
बाई बाहेर आली आणि -

मॅडम,
कृपया कचरा
टाकू नका.

आजूबाजूला
दिसत नाही का?
माझ्या प्लॅस्टिक
पिशवीने काय फरक
पडेल?

दुसऱ्या दिवशी शाळेत -

सर,
आमची आजची
कहाणी काय
आहे?

तीर्थक्षेत्रे, कचऱ्याची स्वच्छता
करणे हे आपल्या आयुष्याचे ध्येय
बनवणाऱ्या मनोज बेंजवाल यांची
ही गोष्ट आहे.

आपण त्याला
दिल्लीला बोलवायला
हवं. कचरा टाकू नका,
असे सांगितले तर कोणी
ऐकतही नाही!

हे कठीण आहे,
मला माहित आहे पण
आशा सोडू नकोस,
श्रेयस. मनोजची कहाणी
आपल्या सर्वांसाठी
एक धडा आहे.

मनोज बैजवाल विद्यार्थी असताना स्वच्छता मोहिमेवर तरुणांच्या गटात सामील झाले होते.

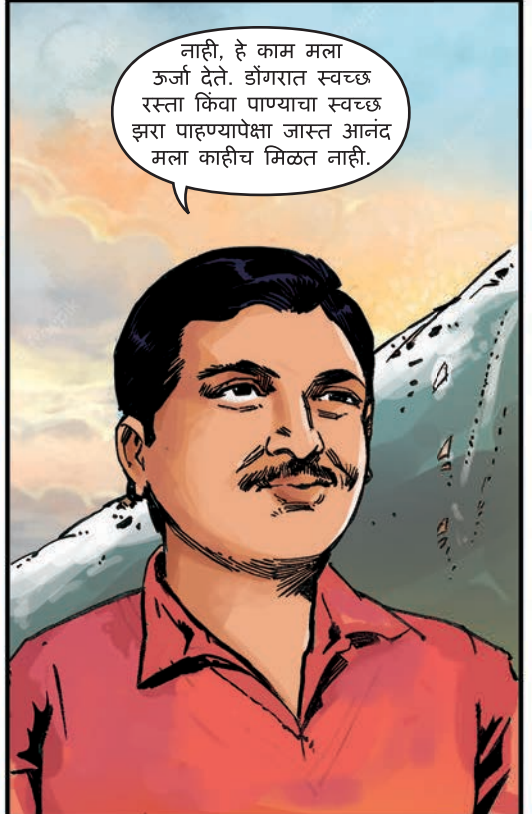
मनोजने अनेक दिवस आपल्या साथीदारांसोबत रस्ता स्वच्छ करण्याचे काम केले.

विद्यार्थीदशेतचा हा अनुभव मनोजसोबत आयुष्यभर राहिला.

नाही, हे काम मला ऊर्जा देते. डोंगरात स्वच्छ रस्ता किंवा पाण्याचा स्वच्छ झरा पाहण्यापेक्षा जास्त आनंद मला काहीच मिळत नाही.

मनोज आपल्या शब्दावर ठाम राहिला आहे. 2019 मध्ये ते उत्तराखंडमधील सेवा इंटरनॅशनल आणि त्यांच्या 'प्रवाह' या कार्यक्रमात सामील झाले.

मनोजांच्या कार्याने प्रभावित होऊन रुद्रप्रयागचे जिल्हाधिकारी मयूर दीक्षित यांनी त्यांच्यासोबत बैठक घेतली.

मन की बात

खंड 5

रोहण काळे हे कामानिमित्त गुजरातला गेले असताना त्यांनी तेथील काही प्रसिद्ध बावड्यांना भेट दिली. त्यांच्या देखभालीने प्रभावित होऊन त्यांनी महाराष्ट्रातील बावड्यांची स्वच्छता मोहीम सुरू करण्याचा निर्णय घेतला. फार पूर्वी या बावड्यांचा पर्यटन कार्यक्रमांमध्ये समावेश झाला आणि जुन्या काळाप्रमाणे त्यांच्या पायऱ्यांवर सण साजरे होऊ लागले.

मन की बात, खंड ५ मध्ये नायर सर खऱ्या आयुष्यातील नायकांच्या मनोरंजक कथा सांगत आहेत ज्यांनी आपल्या सभोवतालचा, आपल्या देशाचा आणि जगाचा परिसर एक चांगली जागा बनवण्यासाठी कठोर परिश्रम घेतले आहेत. महान धैर्य, धैर्य आणि चिकाटीच्या कथा ज्या इतरांना पुढे जाण्यासाठी आणि काहीतरी सार्थक करण्यासाठी प्रेरित करतात आणि प्रोत्साहित करतात.

₹99

www.amarchitrakatha.com

ISBN 978-81-19596-31-7

9 788119 596317

